

Mentre aquesta mata siga verda
hi haurà roselles enceses sota
cels blaus, rere muntanyes brunes,
emmirallades com cors dins d'ulls
que esclaten silencis vermells:
quanta vida esperant dues paraules.
Com anys llum travessa la sang
la profunditat de camp del poema.
Al fons, entre tiges, sendera i cim.
Cap paraula atarda un instant.

El Penyagolosa entre roselles (J.P., 2017)

Per a Imma